

Глуцька Т.В.,
викладач кафедри іноземних мов
ННІМВ НАУ,
м. Київ, Україна
Сандовенко І.В.,
старший викладач кафедри іноземних мов
ННІМВ НАУ,
м. Київ, Україна

ЕФЕКТИВНІ ПРИЙОМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСІВ ПАМ'ЯТІ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Процесами пам'яті (тобто мнемічними процесами – від імені давньогрецької богині пам'яті Мнемозіни) є запам'ятовування, збереження, відтворення та забування. Ці процеси є пов'язаними між собою, їх зв'язок характеризує взаємопроникнення і неможливість існування в окремому вигляді.

Запам'ятовування – це мнемічний процес, який полягає у засвоєнні нового матеріалу шляхом пов'язування його з набутиим раніше.

Види запам'ятовування класифікують за такими критеріями:

I. За цілями:

1) мимовільне;

2) довільне;

II. За тривалістю:

1) короткочасна;

2) довготривала;

3) оперативна;

III. За ступенем усвідомленості матеріалу:

1) механічне;

2) смислове [1].

Умовами успішного запам'ятовування є:

- багаторазове, розумно організоване й систематичне повторення, а не механічне, що визначається лише кількістю повторень;
- розбивка матеріалу на частини, виокремлення в ньому смислових одиниць;
- розуміння.

Найважливішою умовою ефективного міцного запам'ятовування є бажання, яке випливає з потреби. Бажання – це один з найважливіших проявів волі людини, могутній організатор психічних процесів.

Збереження – це процес утримання в пам'яті матеріалу, одержаного в результаті запам'ятовування.

Точність і надійність збереження інформації залежить від частоти її використання, від приєднання її до діяльності людини і ступеня значимості для людини цієї інформації.

Відтворення – це процес відновлення матеріалу, який зберігається в пам'яті. Великий обсяг інформації буде відтворюватися краще, якщо в свій час була установка на точність її запам'ятовування, зроблена значна кількість повторень. Формами відтворення є впізнавання, власне відтворення, пригадування та згадування.

Забування – це процес, що полягає у неможливості відтворити матеріал, що був закріплений в пам'яті. Швидкість, із якою забувається деякий матеріал, тим більше, чим він більше

за обсягом, менш структурований і беззмістовний, чим менше зв'язків існує між ним і відомим раніш.

За дослідженнями Г. Еббінгауза в перші 12 годин після запам'ятовування забувається біля 60% матеріалу, після процес забування іде значно повільнішими темпами і через 6 днів пам'ятається приблизно 20% початкового матеріалу. Тому для ліпшого запам'ятовування матеріалу варто використовувати повторення в декілька етапів: через 15-20 хвилин після заучування, через 8-9 годин, і через 1-2 доби [2].

Під час вивчення іноземної мови нам доводиться вчити та запам'ятовувати чималу кількість іноземних слів.

Існує кілька ефективних прийомів вивчення слів для повноцінної комунікації:

1. *Прийом емоційного підтексту.* Найкраще ми запам'ятовуємо інформацію, яку отримуємо в контексті емоційного навантаження. Тут допоможуть розмовні клуби, публічні виступи і все, що може викликати у нас вир емоцій.

2. *Прийом додавання слова в активний словник.* Братимемо приклад з малюків, які вивчають рідну. Почувши нове слово, вони починають вимовляти його в контексті, пов'язуючи із уже відомими словами. Частота повторення переносить слово з пасивного запасу в активний.

3. *Прийом несвідомого навчання.* Для збільшення пасивного словника мови, слід дивитися фільми, читати літературу, слухати музику, радіо. Ми несвідомо запам'ятовуємо багато слів завдяки тому, що вони подаються в контексті. Поступово через частоту використання в мові, ми зможемо перенести ці слова в активний запас.

4. *Прийом вивчення груп слів.* Ефективніше вчити слова не в алфавітному порядку, а підбираючи їх за темами.

5. *Прийом фразового вивчення мови.* Знання шаблонних розмовних фраз в кілька разів може спростити нам процес комунікації.

Одним з найголовніших правил того, як зробити з пасивного словникового запасу активний є введення нових слів в свою розмовну мову і вживання їх як можна частіше.

Отже, постійне повторення є ключем до ефективного засвоєння лексики. Також підкреслимо, що емоційна прив'язка і уява дуже важливі в запам'ятовуванні нових слів. Емоції навіть можуть подвоїти обсяг інформації, яку ми намагаємось запам'ятати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бочарова С.П. Психология и память. Теория и практика для обучения и работы / С.П. Бочарова. – Х.: Изд-во Гуманитарный Центр, 2007. – 384 с.
2. Грановская Р.М. Восприятие и модели памяти / Р.М. Грановская. – Л.: Наука, 1974. – 361 с.